Un bogat program pe anul 1954 al Editurii C.F.S.

La fel ca în toate celelalte domenii ale literaturii, şi în literatura noastră sportivă s'a putut remarca în ultimii ani un însemnat progres. De unde înainte de 1944 cartea sportivă era inexistentă, în anii regimului democrat-popular s'a acordat o deosebită atenţie acestui gen de literatură care contribue din plin la dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră.

In Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 Iunie 1949 cu privire la stimularea şi dezvoltarea continuă a culturii fizice şi a sportului, se spune printre altele că **„...editarea de cărţi şi broşuri în legătură cu problemele culturii fizice, precum şi îndreptare, buletine şi almanahuri anuale..."** este o sarcină importantă care trebuie să ajute la însuşirea unei tehnici mai avansate şi la creşterea măestriei sportive.

Ţinând seamă de această importantă sarcină, Editura Cultură Fizică şi Sport a tipărit numeroase lucrări de specialitate menite să complecteze golurile existente în literatura noastră sportivă.

Trebuie menţionat că lucrările sovietice de specialitate au furnizat un material deosebit de valoros şi au indicat linia de orientare generală în problema literaturii sportive din ţara noastră.

In cursul anului 1954 vor fi tipărite regulamente şi programe pentru o serie de sporturi cum sunt tirul, gimnastica, oina, handbalul, baschetul şi altele.

In ceeace priveşte lucrările de volum mare cu caracter tehnic, vor apare o serie de lucrări în traducere ca şi lucrări originale. Dintre lucrările în traducere notăm volumul: **„Manual de înnot"** de Vrjesnevschi, **„Manual de box"** de Gradopolov, **„Manual de haltere"** de Lucichin, **„Manual de atletism"** (volumul I) în redactarea lui Vasiliev şi Ozolin şi altele.

Printre lucrările originale care vor apare în cursul anului 1954 se numără: **„Jocul de volei"**, scrisă de un colectiv de specialişti. Lucrarea se adresează colectivelor sportive, antrenorilor, instructorilor şi maselor largi de sportivi. O altă lucrare originală scrisă de un colectiv de autori este **„Tirul"**. In lucrarea intitulată **„Tenis de masă"** colectivul de autori prezintă experienţa jucătorilor noştri fruntaşi, tehnica şi stilul de joc. Pentru sprijinirea activităţii sportive în diferite ramuri de sport au fost prevăzute în planul pe 1954 mai multe lucrări cu caracter variat. Astfel, va apare **„Culegere de exerciţii pentru probele atletice"**, **„Cronometrajul în sport"**, lucrare originală în care sunt prezentate mijloacele şi sistemele de cronometraj pentru diferite sporturi, precum şi **„Anuarul sportiv"** pe anul 1953 care va oglindi recordurile şi campionii, precum şi primii zece atleţi şi înnotători din R.P.R., U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară.

Având în vedere importanţa deosebită pe care o prezintă creşterea bazelor sportive, atât la oraşe cât şi la sate, Editura C.F.S. a prevăzut editarea lucrării: **„Amenajări, terenuri şi instalaţii sportive"** precum şi a lucrării sovietice: **„Terenul sportiv în colhoz"** de Policarpov.

Dezvoltarea activităţii sportive în mediul sătesc a stat deasemenea în preocupările Editurii C.F.S. la întocmirea planului de apariţie pe 1954. Dintre cele mai importante lucrări ce vor apare în această problemă, citâm: **„Când vine iarna", „Gimnastica la sate"** de Brîchin, **„Colective sportive săteşti", „E bine să fii sportiv", „Rolul căminelor culturale şi învăţătorilor în sport".**

Deasemenea, vor fi editate o lucrare tehnică despre probele G.M.A. şi o lucrare de popularizare a complexului în massele largi.

Din lucrările în traducere, menţionăm şi **„Aeromodele de cameră"** de Michirtunov şi Pavlov, care cuprinde descrierea aeromodelelor, indicaţii pentru construirea lor şi alte amănunte.

In ceeace priveşte lucrările de şah, în cursul anului 1954 va apare volumul II din **„Teoria deschiderilor în şah"** de Paul Keres, o lucrare de studiu de un nivel superior. Deasemeni, va apare lucrarea **„Al treilea turneu internaţional de şah al R.P.R."**

In afara lucrărilor tehnice, planul Editurii Cultură Fizică şi Sport pe 1954 mai cuprinde şi o serie de cărţi cu caracter de popularizare precum şi literatura beletristică din domeniul sportului. Dintre acestea trebuie menţionate lucrările: **„Cicalov"** de N. Bobrov, roman biografic care înfăţişează viaţa marelui aviator sovietic; **„Mereu înainte"** de Reevschi, în care e redată viaţa unui înnotător sovietic; **„Insemnările unui portar"** de Achimov, în care autorul, un cunoscut fotbalist sovietic, povesteşte întâmplări din viaţa sa de sportiv; **„Nuvele sportive"** de Jack London, în care autorul scoate la iveală moravurile putrede ale sportului capitalist.

Dintre lucrările originale care vor apare în acest domeniu menţionăm **„Nuvele sportive", „Satiră şi humor"** şi **„Vulturii"**, o culegere de schiţe care va oglindi aspecte din activitatea turistică şi alpină a oamenilor muncii.

Pentru a contribui la educarea sportivilor noştri, Editura a trecut în planul său pe 1954 lucrarea **„Probleme de educaţie a sportivilor"**. Lucrarea va cuprinde materiale pentru ridicarea nivelului sportiv, politic şi ideologic, combaterea manifestărilor nesănătoase în sport, ca vedetismul şi cosmopolitismul.

Lucrările **„Sportul în R. P. R."** şi **„Zece ani dela eliberare"** vor prezenta o trecere în revistă a desvoltării mişcării noastre sportive după 23 August 1944.

In cursul anului 1954, în Editura Cultură Fizică şi Sport vor apare, ca şi în ceilalţi ani, lucrări în limbile minorităţilor naţionale, ţinându-se seama de specificul regiunilor locuite de minorităţile naţionale şi de ramurile de sport practicate în aceste regiuni. Astfel, la atletism vor apare două lucrări în limba maghiară. In limba germană vor apare lucrările: **„Handbal", „Colective sportive săteşti"** şi **„E bine să fii sportiv"**, precum şi două lucrări beletristice: **„Vulturii"** şi **„Drumul îndrăsneţilor"** de Spiridonov. Deasemeni, în limba sârbă vor apare două lucrări.

A apărut revista

STADION

A apărut revista Stadion nr. 179-180. Ultimul număr pe anul 1953 al acestei reviste a apărut în condiţiuni grafice superioare cu un total de 52 de pagini dintre care 4 planşe în culori.

Din bogatul material publicat în acest număr dublu scoatem în evidenţă reportajul literar PRIETENII NOŞTRI MUNŢII... de Emil Cristea, schiţa literară RICHARD de V. Banu, articolul tehnic STILURI de R. Villara, reportajul ŞI ACUM LA SCHI... de Gh. Epuran, CUM SA ARBITRAM LA VOLEI? de D. Stănculescu, reportajul literar PE STADIONUL DINAMO DIN MOSCOVA de Em. Valeriu, etc. Reportagii speciale sunt închinate campionatului divizionar de fotbal şi Cupei R.F.R., campionatului divizionar de baschet şi ultimei competiţii internaţionale de nataţie. Deasemenea un reportaj fotografic redă aspecte dela matchul de fotbal dintre R.P.U. şi Anglia. Cu acest număr revista Stadion inaugurează rubrica jocurilor de cuvinte încrucişate.

Coperţile revistei sunt tipărite în culori.

Sportivi cu care ne mândrim

Deputata Irina Csik

Pe Irina Csik, secretara organizaţiei de partid dela fabrica textilă „Teba" din Arad, am cunoscut-o cu trei ani în urmă, la Snagov, cu prilejul campionatelor de canotaj ale ţării. In acele zile, la cabana C.C.F.S. veniseră vâslaşi din toate părţile ţării. Pe malul lacului scăldat în soare şi lumină era numai freamăt, cântec şi voie bună.

In aşteptarea întrecerilor, sportivii discutau despre antrenamentele lor, despre ambarcaţiuni şi „tireşte, despre şansele fiecărui echipaj.

Intr'una după amieze am zărit la umbra unei sălcii pletoase, o fată cu părul auriu care ore întregi nu şi-a ridicat privirea de pe filele unei cărţi. Era aşa de cufundată în lectură încât lăsa impresia că nici nu aude ce se petrece în jurul ei. Din când în când lua creionul şi sublinia pasagiile mai importante...

Atunci am discutat prima oară cu Irina Csik. Am vorbit despre cartea pe care o citea cu atâta interes: **„La noi au şi venit zorile"** de A. Ceaicovski, despre pescarii de pe insula Sakhalin care, ajutaţi de Doronin şi Rusanov, au transformat insula lor într'o adevărată insulă a fericirii.

— Până nu de mult nu am avut nici timp şi nici posibilitatea să citesc cărţi de literatură. Deaceea, acum, când cartea mi-a devenit prieten bun, caut să-mi astâmpăr cât mai mult setea de a cunoaşte şi în acest fel lumea, oamenii... Şi'n cartea asta, deşi se vorbeşte despre pescari, am găsit multe lucruri care se pot pune în practică şi la noi în fabrică.

A doua zi am urmărit-o pe Irina Csik în întrecerea cu cele mai bune canoteure ale ţării. Inainte ca echipierele dela Flamura Roşie-Arad să-şi ocupe locul în ambarcaţiune, Irina Csik le-a oprit o clipă şi cu ochii plini de încredere le-a spus: „Tovarăşe, la „Teba" stahanovista Aurelia Sarkozi ca şi toate muncitoarele de fabrică aşteaptă să le reprezentăm cu cinste. Suntem destul de bine pregătite. Să luptăm cu toate forţele pentru a le duce în dar titlul de campioană a ţării".

— „Nicio grijă, tovarăşă Irina! Vom lupta până la capătul puterilor!"

Aşa s'au şi petrecut lucrurile. După ce au trecut linia de sosire, fetele dela „Flamura Roşie" au căzut cu capul pe rame, istovite de puteri. Apoi, la mal, clipe în şir au stat îmbrăţişate şi se sărutau fericite... Irina Csik prinsese în palme capul celei mai tinere fete din barcă, Margareta Kirsch, şi-i strigă: „Margit, eşti campioană! M'auzi Margit? Primul tău drum la Bucureşti a fost drumul spre titlul de campioană!"

Intr'adevăr, ţesătoarea Margareta Kirsch nu mai fusese la Bucureşti. Ceva mai mult, primul ei drum... cu trenul i-a adus marea bucurie de a cuceri tricoul de campioană a ţării. Deaceea, în după amiaza aceea de Iunie cele două ţesătoare dela „Teba" se îmbrăţişau şi se felicitau cu căldură, cu lacrimi în ochi, lângă apele liniştite ale Snagovului...

Peste câtva timp am revăzut-o pe Irina Csik la locul ei de muncă, la fabrica „Teba". Când am intrat în biroul ei am avut impresia că în faţa noastră stă o altă Irină decât aceea pe care am cunoscut-o la Snagov, o fată mai matură, mai energică decât în întrecerea de pe pistă. Rând pe rând, intrau în biroul organizaţiei de partid muncitoare tinere sau vârstnice care-i cereau sfatul. Secretara organizaţiei de partid le asculta cu răbdare, le sfătuia.

— Bine, tovarăşa Irina, om face cum ne înveţi dumneata, am auzit în ziua aceea pe mai multe muncitoare care veniseră să-i ceară sfatul.

Printre cele care au venit la secretara organizaţiei de partid era şi Margareta Kirsch. Cele două sportive vorbeau acum despre îmbunătăţirea lucrului în atelierul în care lucra tovarăşa ei de sport. La despărţire, când şi-au luat rămas bun, Irina Csik i-a spus: „Margit, nu uita ce am vorbit. Diseară te aştept la mine să învăţam lecţia la limba rusă".

Am plecat apoi să vizităm fabrica. Am admirat priceperea şi îndemânarea cu care voleibalista Aurelia Sarkozi, stahanovistă, lucra la războaiele de ţesut, am văzut avântul cu care muncitoarele dela „Teba" lucrau pentru a produce cât mai multe ţesături de cea mai bună calitate.

Irina Csik cunoştea fiecare colţişor al fabricii aşa cum îşi cunoaşte casa sa.

— „Aici vom face o creşă... dincolo un cămin de zi... Când vei mai reveni pe la noi, tovarăşe, poate că nici nu vei mai recunoaşte fabrica „Teba". Se vor schimba multe pe aici".

Era atâta mândrie şi atâta încredere în cuvintele tinerei campioane!

Fabrica „Teba" a crescut. Odată cu fabrica au crescut şi oamenii. S'au schimbat mult ţesătoarele de aici. Ţăranii din Mocrea, care vin la oraş să vândă bucate, cu greu o mai pot recunoaşte pe Irina Csik. Dealtfel e şi mult timp de când Irina a plecat de acasă. Atunci avea doar 12 ani. Sărăcia din vatră a alungat-o la oraş. Desculţă şi flămândă, Irina a plecat să-şi caute norocul pe la cei înstăriţi. Stăpânii, fie că a fost chiaburul Schner sau negustorul Precupeţ, aveau aceeaşi inimă de câine. Din zori şi până'n noapte Irina muncea din greu. Dar stăpânii nu erau niciodată mulţumiţi.

In 1945 Irina a intrat în fabrică şi a învăţat o meserie: croitoria. E drept că şi atunci în fabrică viaţa era destul de grea, căci fabrica era încă în mâinile capitaliştilor. Deabia după naţionalizare, Irina Csik a cunoscut o altă viaţă. Muncea cu mai mult drag şi, îndrumată de partid, a început să înveţe. La „Teba", alături de celelalte textiliste şi-a găsit un prieten drag: sportul. Aici a învăţat gimnastica, sporturile nautice, tirul. De patru ori a cucerit până acum titlul de campioană a ţării la schif. Acum, pe pieptul Irinei Csik străluceşte şi insigna G.M.A. gradul II.

Fireşte, cea mai frumoasă întrecere sportivă la care a participat a fost cea dela Festival. La schiful de 8+1 fete, lupta pentru primul loc s'a dat între echipajul Uniunii Sovietice şi echipajul ţării noastre din care făcea parte şi Irina Csik. Cu acest prilej, Irina Csik a cucerit medalia de argint pe care o păstrează cu drag într'o cutiuţă învelită cu catifea. De câte ori priveşte această medalie îşi aduce aminte de zilele însorite ale celui de al IV-lea Festival, de tineretul venit din toate colţurile lumii, de muncitoarea Nadejda Ivanova din Leningrad clasată pe locul I la schif simplu fete, de toţi sportivii care şi-au măsurat puterile în întrecerile dela Bucureşti.

Irina Csik a îndrăgit şi iubeşte cu pasiune sportul. Ea nu uită însă nici o clipă că datoria unui campion, a unui sportiv de frunte, este de a învăţa mereu. Deaceea, timp de doi ani Irina Csik a urmat cu regularitate cursurile universităţii serale de partid din Arad, iar acum, seara, după orele de muncă, poate fi văzută mergând grăbită la cursurile de economie politică. La fel ca atâtor milioane de oameni ai muncii, partidul i-a deschis Irinei Csik porţile spre lumină, spre învăţătură.

Muncitoarele dela „Teba", cetăţenii din cartierul Drăgăşani, o cunosc bine pe Irina Csik, o iubesc şi o apreciază pentru dragostea şi devotamentul cu care munceşte pentru bunul mers al fabricii, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale muncitorilor. Deaceea, când, la o şedinţă, muncitoarele din fabrică şi cetăţenii din cartierul Drăgăşani au propus-o pe Irina Csik candidată în sfatul popular al regiunii Arad, ropote de aplauze au răsunat minute în şir, salutând această propunere.

Inainte de alegeri Irina Csik s'a întâlnit cu cetăţenii din cartier şi cu pionierii la Palatul Pionierilor din Arad. Tuturor le-a vorbit despre munca pe care o desfăşoară textilistele dela „Teba", despre modul cum au îndeplinit planul pe 1953 înainte de termen, la 8 Decembrie, despre viaţa nouă care pulsează până în cel mai îndepărtat colţişor al patriei noastre.

Luni seara am întâlnit-o din nou pe Irina Csik. Venise la Bucureşti pentru a participa la conferinţa pe ţară a asociaţiei Flamura Roşie. Până târziu ne-a vorbit despre fabrică, despre muncitoarele de acolo, despre planurile ei de viitor.

— „...Aşa cum îţi spuneam, fabrica noastră a crescut mult. Curând vom avea şi o filatură... Aurelia Sarkozi urmează cursurile dela Universitatea „Jdanov".... Margit abia aşteaptă să reluăm antrenamentele la canotaj..."

— Bine, dar nu mi-ai vorbit nimic despre viitoarea dumitale activitate ca deputată?

— Desigur, despre asta nici nu pot vorbi acum prea mult. Abia am fost aleasă. Pot să spun însă că am fost foarte emoţionată. Mai sunt încă multe lucruri de făcut în regiunea noastră, una din cele mai bogate regiuni ale ţării. Şi cu siguranţă că ele vor fi făcute!

ION DULAMIŢA

Un instructor G. M. A. la schi

Aproape în fiecare săptămână a lunii Februarie din acest an puteau fi văzuţi zeci de schiori coborînd sau urcând panta înzăpezită a pârtiei Clăbucetului din Predeal. Cei mai mulţi purtau tricouri roşii cu dungă albă... Erau membrii colectivului sportiv Locomotiva Griviţa Roşie iar printre ei se afla şi montatorul Vasile Florea, instructor obştesc de schi... De-l întrebi astăzi pe instructor de activitatea sa din iarna trecută, el are desigur ce-ţi povesti...

— Mai ales trecerea probelor pentru obţinerea insignei G.M.A. m'a preocupat în mod deosebit. Am organizat concursuri de fond şi coborîre, în care aspiranţii şi-au putut trece normele. Apoi, instruirea începătorilor. Felul de alunecare în doi sau trei timpi, „plugul" sau „ocolirea din plug", precum şi celelalte mişcări de schi, au fost explicate îndelung, cu răbdare, ceeace a făcut ca toţi aspiranţii să-şi poată trece cu uşurinţă şi pricepere probele complexului G.M.A.

Frumoasă este contribuţia adusă de instructorul sportiv Vasile Florea la creşterea de noi cadre. Nu puţini au fost cei care au învăţat cu prilejul antrenamentelor făcute pentru trecerea normelor G.M.A. să schieze bine şi au îndrăgit acest sport atât de frumos. Prietenii şi tovarăşii de muncă i-au devenit lui Vasile Florea şi tovarăşi de sport.. Prin munca lui neobosită, el l-a făcut pe Vasile Slăvilă să înţeleagă importanţa schiului şi tot datorită ajutorului lui, zilele trecute Vasile Slăvilă, montator şi el, a obţinut insigna G.M.A.

Activitatea G.M.A. va sta şi anul acesta pe primul plan în munca instructorului obştesc Vasile Florea. Instructorul s'a îngrijit de problema echipamentului şi a materialului sportiv, luând toate măsurile necesare bunei desfăşurări a concursurilor.

— Sprijiniţi de către comitetul de întreprindere, consiliul colectivului sportiv, şi asociaţie, vom obţine rezultate din ce în ce mai frumoase, ne spune tovarăşul Vasile Florea.

De curând, 200 de aspiranţi dela colectivul sportiv Locomotiva Griviţa Roşie au obţinut insigna G.M.A. Toţi cei care au luat parte la festivitatea decernării insignelor au ştiut că pentru munca depusă în trecerea normelor, i se datoresc cuvinte de laudă şi instructorului de schi Vasile Florea...

MIHAIL IONESCU